

Arrest

nr. 213 345 van 30 november 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ACER
Brugstraat 5/18
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Turkse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X, op 26 april 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 maart 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 oktober 2015 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 14 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 7 juli 2016 stelt de ambtenaar-geneesheer een medisch advies op.

1.4. Op 8 juli 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. ongegrond wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dienen de verzoekende partijen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. Op 25 augustus 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de beslissing vermeld in punt 1.4. wordt ingetrokken.

1.6. Bij arrest nr. 183 235 van 1 maart 2017 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.4.

1.7. Op 16 mei 2017 stelt de ambtenaar-geneesheer een nieuw medisch advies op.

1.8. Op 22 mei 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. ongegrond wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dienen de verzoekende partijen een beroep in bij de Raad.

1.9. Bij arrest nr. 197 360 van 27 december 2017 verwerpt de Raad het beroep vermeld in punt 1.8.

1.10. Op 23 februari 2018 dienen de verzoekende partijen een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.11. Op 6 maart 2018 stelt de ambtenaar-geneesheer een medisch advies op.

1.12. Op 12 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.10. onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 23.02.2018 bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 22.10.2015 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 23.02.2018 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 06.03.2018 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.“

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel beroepen de verzoekende partijen zich op een kennelijk gebrek aan materiële en formele motivering en een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, met name het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheid, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het recht van verdediging.

De verzoekende partijen lichten hun enig middel toe als volgt:

“De aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering die op de tegenpartij rust, vast, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan machtsoverschrijding.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed”.

Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev.dr.étr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St. nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993).

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende:

“Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”

De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St, nr. 55.056, 7 september 1995, Rev.dr.étr. 1996, 249).

Verzoekers menen dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Verzoekers vorderen dan ook op grond van een schending van materiële maar ook de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De motivering van de dienst Vreemdelingenzaken is op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig.

Verwerende partij beperkt zich ertoe in haar beslissing aan te halen dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk

Verwerende partij beperkt zich ertoe om in haar beslissing enkel te verwijzen naar hetgeen de arts-adviseur heeft uiteengezet. Deze laatste meent dat de medische situatie van verzoeker ongewijzigd is sedert de aanvraag van 22.10.2015.

De ziekteaandoening van verzoeker is van levenslange aard en dient adequaat opgevolgd te worden door de behandelende arts en moet tevens kinesitherapie volgen. Indien de behandeling stopgezet zou worden, kan verzoeker doodgaan.

OZKIL Bilal is geboren met een hersenverlamming met quadriparese, psychomotorische achterstand en refractaire epilepsie.

Verzoeker heeft 95 % verlies van zijn lichamelijke functies wegens zijn handicap. Er is mantelzorg vereist en er is geen mogelijkheid tot reizen.

Verwerende partij heeft geen onderzoek gedaan naar de ziekteaandoening van verzoeker en de arts-adviseur verwijst enkel naar het gegeven dat uit de thans meegedeelde medische stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van verzoeker t.a.v. de medische stukken gevoegd bij de aanvraag op 22.10.2015 ongewijzigd is.

Verweerster laat zelfs na om de nieuwe medische stukken in overweging te nemen. Zij verwijst enkel naar de verslagen die haar reeds bekend waren. Nochtans dient verwerende partij alle stukken te onderzoeken !

Verzoekers kunnen niet akkoord gaan met een dergelijke stereotype afwijzing van hun verzoek tot regularisatie, aangezien de aandoeningen waaraan hij lijdt nog steeds van die aard zijn dat een aangepaste behandeling en opvolging noodzakelijk is en terwijl duidelijk blijkt dat het toepassingsgebied van het art. 9 ter §1 van de Vreemdelingenwet ruimer is dan enkel ziektes die onmiddellijk levensbedreigend zijn.

Er is dan geen enkele afdoende motivering waarom verwerende partij de aanvraag van verzoekers niet ten gronde zou moeten beoordelen, dan wel zelf enig onderzoek zou uitvoeren.

Om een verblijf te bekomen op grond van medische redenen dient de medische toestand van de vreemdeling een zekere ernst te vertonen. Meer bepaald is vereist dat de ziekte, ongeacht de aard ervan, een zekere ernst vertoont om een reëel beletsel voor de uitvoering van de uitvoeringsmaatregel te kunnen vormen.

(Zie BROUCKAERT S., "Medische aspecten van het vreemdelingenrecht en artikel 3 van het EVRM. Een overzicht van rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, de Raad van State en de burgerlijke rechtbanken", T. Vreemd., 2005, 196).

Er is niet vereist dat de ziekte levensbedreigend is, het kan volstaan dat bv. gespecialiseerde zorgverstrekking nodig is.

(zie bv. Kort.ged. Brussel, 13meil 998, RDE, 1998, 240) of nog dat regelmatige consultaties nodig zijn (continuïteit in de zorgverstrekking (zie bv. Kort.ged. Brussel, 14 augustus 1996, T. Vreemd, 1996, 373).

De Raad van State voegt hieraan toe: "ce qui est en cause n'est pas la stabilité d'un état de santé, mais bien sa gratuité et la constance de soins qu'il appelle."

(zie RVS, nr. 62.844, 30 oktober 1996).

Bovendien dient verwerende partij na te gaan of de vreemdeling in zijn land van herkomst over de nodige medische zorgverstrekking kan beschikken. Indien blijkt dat dit niet onderzocht is, dan is er manifeste schending van het zorgvuldigheidsbeginsel zoals in casu aan de orde is.

Verzoekster stelt echter wel vast dat verwerende partij het spel niet op een eerlijke wijze speelt.

Verzoekster stelt vast dat artikel 9 §1 bestaat uit twee delen:

- lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling
- wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Verzoekers vragen zich af of verwerende partij tevens onderzocht heeft of er een adequate behandeling mogelijk is in zijn land van herkomst.

Blijkbaar maakt de Dienst Vreemdelingenzaken zich er gemakkelijk vanaf door enkel te stellen dat de medische toestand van verzoeker ongewijzigd is gebleven.

De vraag die verzoekers zich stellen is 'waarom' zijn ziekte geen aandoening is die een reëel risico inhoudt voor zijn leven indien deze niet adequaat behandeld wordt.

In het verzoekschrift staat duidelijk de ernst van de aandoening vermeld.

Ook een blik op de gesloten omslag alwaar 'het waarom' zou moeten worden verhuld brengt geen verheldering.

De arts attaché stelt in zijn schrijven in de gesloten omslag enkel dat uit de thans meegedeelde medische stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van verzoeker t.a.v. de medische stukken gevoegd bij de aanvraag op 22.10.2015 ongewijzigd is. Opnieuw hier ontbreekt het 'waarom'.

Verzoekers stellen aldus terecht vast dat de raad voor vreemdelingenbetwistingen eveneens kan vaststellen dat er aan de materiële motiveringsplicht niet is voldaan.

De motieven, zijnde het waarom, dienen in de beslissing te worden veruitwendigd.

Verzoekers hebben medisch attesten voorgelegd en heeft zijn aandoening in het bijhorend verzoekschrift uitvoering beschreven.

Doch enkel motiveren dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, kan de toets met artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering niet doorstaan.

Deze uiterst beperkte motivering druist in met wat hoger werd gesteld, namelijk dat de motivering van een beslissing evenredig moet zijn met het belang ervan. In casu heeft deze beslissing voor verzoekers zeer verstrekkende gevolgen daar deze oordeelt over het verblijf van verzoekers.

Deze uiterst summiere motivering van DVZ staat dan ook in contrast met het belang van de beslissing voor verzoekers.

Bovendien is het zo dat wanneer een bestuur een discretionaire bevoegdheid heeft in het nemen van beslissingen, deze uitgebreider gemotiveerd dienen te worden.

Gezien verzoekers de motieven niet begrijpen die dienst vreemdelingen aanvoert, en hen aldus niet in staat stellen te begrijpen op welke feitelijke gegevens de bestreden beslissing haar steun vindt, is er derhalve NIET voldaan aan de motiveringsplicht.

Een rechtshandeling die niet voldoet aan de motiveringsplicht zoals vermeld in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen maakt deze handeling nietig gezien dit een schending is van een substantiële vormvereiste.

Het middel is derhalve ernstig.

Er is echter meer...

Verzoekers hebben hierboven al gesteld dat de dienst vreemdelingenzaken het spel niet ernstig en eerlijk speelt.

De dienst vreemdelingenzaken wenst haar beslissing juridisch te motiveren door te verwijzen naar artikel 9ter §3, 5° van de Vreemdelingenwet door te stellen dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Stel dat verzoekende partij dit nog zou kunnen volgen - quod non - dan gaat artikel 9 §1 van de Vreemdelingenwet nog verder. Er dient echter ook nog gekeken te worden of er wel een mogelijkheid is tot behandeling in het land van herkomst van verzoekende partij.

Verzoekers stellen vast dat de bestreden beslissing met geen woord rept over de mogelijke behandeling.

Niettemin is er in het verzoekschrift uitgebreid gemotiveerd dat de behandeling die verzoekster dient te volgen, o.a. medicatie, problematisch wordt in Turkije gezien zij niet de financiële middelen hebben.

Bovendien is er sprake van een vereiste van continuïteit in de zorgverstrekking en voortdurende aanwezigheid van familie.

Een regelmatige opvolging door een specialist, alsook de aanwezigheid en zorg van familieleden zullen positieve effecten hebben op haar gezondheidstoestand daar familiale ondersteuning noodzakelijk is voor zijn welzijn.

Een terugkeer naar het thuisland en bijgevolg de stopzetting van de behandeling zou verzoeker zijn leven kunnen kosten.

Verzoeker heeft nood aan een goede, stipte en accurate medische begeleiding. Zijn gezondheidstoestand is volledig afhankelijk van de medische behandelingen en ondersteuning die hij in België verkrijgt alsmede de familiale zorgen die hij hier krijgt.

Zij beschikken niet over de financiële middelen voor een behandeling in Turkije. In hun land van herkomst kan niemand hen bijstaan tijdens de behandelingen van het kind.

In België hebben zij vrienden en familie die hen financieel steunt.

Verzoekster heeft ook een broer in België die de kosten of een deel van de kosten van deze behandelingen op zich kan nemen.

Thans verblijft verzoeker, B.O. (...), in het revalidatiecentrum te Pulderbos.

Er dient rekening gehouden te worden met het feit dat de medische behandeling in Turkije niet voldoende is om de gezondheidstoestand van verzoeker te verbeteren. Het is aangetoond dat de medicijnen en het sociaal systeem in Turkije niet aangepast zijn om te voorzien in de noodzakelijke en adequate behandeling voor gezondheidszorgen van verzoeker.

Niettemin stelt artikel 9 §1 1 juncto §4 van de Vreemdelingenwet dat ook de toegang tot de medicatie dient te worden nagegaan eveneens in de ontvankelijkheidsfase.

Indien verzoeker niet aan de nodige medicijnen kan geraken, wat hij duidelijk in het verzoekschrift heeft opgeworpen, dan lijdt verzoeker uiteraard wel aan een aandoening die levensbedreigend is, zoals vermeld in artikel 9 ter§ 1.

Op heden, hier ten lande, is de aandoening niet meer levensbedreigend gezien verzoeker toegang heeft tot de nodige geneesmiddelen en hier wordt opgevolgd. Doch de vraag stelt zich of hij deze toegang heeft in zijn thuisland. Zoals hierboven beschreven is dit niet aan de orde.

De beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst is niet reëel en onzeker nu zij immers financieel niet toegankelijk voor verzoekers.

De dienst vreemdelingenzaken dient eveneens te motiveren indien zij de aanvraag onontvankelijk wenst te verklaren of verzoeker een levensbedreigende aandoening heeft of niet, en of dit op heden verband houdt met het feit of hij hier ten lande toegang heeft tot de nodige geneesmiddelen.

De dienst vreemdelingenzaken heeft het nagelaten om ook maar op enige wijze na te gaan of er een toegang bestaat in het land van herkomst van verzoeker tot de nodige medicijnen en indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst, alwaar de vereiste continuïteit in de zorgverstrekking in duigen valt, alwaar er geen toegang is tot medicijnen, zijn aandoening niet als levensbedreigend zal worden beschouwd en bovendien geen familielid is die zijn zorgen op zich wil nemen.

Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 in samenlezing met artikel 62 Vw heeft tot doel dat de bestuurde, zelfs als de beslissing niet wordt aangevochten, hem in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat er kan worden beoordeeld of er aanleiding bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Artikel 2 en 3 van de voormelde wet verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overweging op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op afdoende wijze.

Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de beslissing.

Gezien er geen enkele motivering is omtrent de toegang tot de gezondheidszorg staat deze summiere motivering niet evenredig met het belang ervan.

Deze beslissing heeft voor verzoekers wel heel verstrekkende gevolgen gezien hun verblijf ervan afhangt. Ook hier is het middel derhalve gegrond en is niet voldaan aan de nodige motiveringsplicht.

De bestreden beslissingen is om die redenen niet afdoende gemotiveerd.

Om al deze redenen dien de bestreden beslissing vernietigd te worden.”

3.2. Het middel is onontvankelijk voor zover de schending wordt opgeworpen van artikel 3 van het EVRM en van de rechten van verdediging aangezien niet *in concreto* wordt uitgelegd op welke wijze de bestreden beslissing voormelde bepaling en beginsel schendt. Deze onderdelen van het middel zijn derhalve onontvankelijk.

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

3.4. De verzoekende partijen zijn van oordeel dat de bestreden beslissing op een stereotiepe wijze hun aanvraag afwijst en dat er geen afdoende motivering is waarom de verwerende partij hun aanvraag niet ten gronde beoordeelt of enig onderzoek daarvan doet. Zij stellen dat de verwerende partij geen onderzoek heeft gedaan naar de ziekteaandoening van hun zoon, doch dat de ambtenaar-geneesheer enkel verwijst naar het gegeven dat uit de thans meegedeelde medische stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van hun zoon ongewijzigd is ten aanzien van de medische stukken gevoegd bij de aanvraag van 22 oktober 2015.

3.5. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt:

“§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, §3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen *ad infinitum* worden ingediend.

3.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij afdoende en met inachtneming van de gegevens die de zaak van de verzoekende partijen kenmerken motiveert waarom zij artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet toepast. Vooreerst wordt erop gewezen dat voormelde bepaling kan toegepast worden als de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Daarnaast wordt gesteld dat op 22 oktober 2015 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd ingediend en dat de elementen die werden ingeroepen in de huidige aanvraag en in de bijgevoegde medische attesten, zoals blijkt uit de bevestiging van de ambtenaar-geneesheer van 6 maart 2018, eveneens werden ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf. Er wordt geconcludeerd dat indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag de gemachtigde de aanvraag onontvankelijk dient te verklaren op grond van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet en dat gezien de verzoekende partijen geen enkel nieuw element aanbrengen, de aanvraag onontvankelijk is.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen, werd – in gesloten omslag – samen met de bestreden beslissing aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht. Het maakt dan ook integraal deel uit van de motivering van de bestreden beslissing. De motivering in het advies moet dus eveneens voldoen aan de motiveringsplicht die op de bestuurshandelingen rust. Het advies luidt als volgt:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 23.02.2018 en 22.10.2015 te vergelijken.

Betrokkene legt in zijn aanvraag d.d. 23/02/2018 een SMG voor, opgesteld door Dr. Charlotte Dielman op 23/01/2018 en medische stukken d.d. 12/09/2017, 08/05/2017, 03/10/2016, 10/10/2016, 28/01/2013 en 06/06/2012 en een niet medisch stuk d.d. 24/05/2017.

Uit deze medische stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van Mr. O. (...) ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 22/10/2015. Op het SMG d.d. 23/01/2018 en bijlagen/aanvullingen wordt namelijk vermeld dat B. (...) geboren is met hersenverlamming (Cerebral Palsy = CP) met quadriparese, psychomotorische achterstand en refractaire epilepsie. Het voorgelegde SMG en bijlagen/aanvullingen bevestigen slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”

Deze motivering kan als pertinent en draagkrachtig worden beschouwd. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt ook dat de verzoekende partijen op de hoogte zijn van de motieven in het advies van de ambtenaar-geneesheer.

De verzoekende partijen tonen niet aan waarom de verwerende partij zich niet kon beperken tot de motivering dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk en tot een verwijzing naar de uiteenzetting van de ambtenaar-geneesheer die vaststelt dat de medische situatie van de zoon van de verzoekende partijen ongewijzigd is sedert de aanvraag van 22 oktober 2015. Gelet op het gestelde in artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan de aanvraag van de verzoekende partijen onontvankelijk wordt verklaard, diende de verwerende partij niet verder te motiveren waarom de aanvraag niet ten gronde moet beoordeeld worden of waarom geen onderzoek dient te worden gevoerd.

Evenmin legt de formele motiveringsplicht in het licht van het gestelde van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet verwerende partij op dat zij *“eveneens [dient] te motiveren indien zij de aanvraag onontvankelijk wenst te verklaren of verzoeker een levensbedreigende aandoening heeft of niet, en of dit op heden verband houdt met het feit of hij hier ten lande toegang heeft tot de nodige geneesmiddelen.”* Noch de verwerende partij, noch de ambtenaar-geneesheer diende, gelet op de toepassing van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, te motiveren over ‘waarom’ de ziekte van

hun zoon geen aandoening is die een reëel risico inhoudt voor zijn leven indien deze niet adequaat behandeld wordt of over de toegang tot de gezondheidszorg. De verzoekende partijen kunnen dan ook niet dienstig betogen dat de verwerende partij er zich 'gemakkelijk vanaf maakt' door te stellen dat de medische toestand van hun zoon ongewijzigd is gebleven.

Indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, betekent dit louter feit op zich nog niet dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

Waar de verzoekende partijen nog zouden menen dat uit het medisch advies niet blijkt waarom uit de thans meegedeelde medische stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van hun zoon ten aanzien van de medische stukken gevoegd bij haar aanvraag van 22 oktober 2015 ongewijzigd is, kan zij niet worden gevolgd, nu uitdrukkelijk wordt gemotiveerd in het medisch advies "*Op het SMG d.d. 23/01/2018 en bijlagen/aanvullingen wordt namelijk vermeld dat B. (...) geboren is met hersenverlamming (Cerebral Palsy = CP) met quadriparese, psychomotorische achterstand en refractaire epilepsie. Het voorgelegde SMG en bijlagen/aanvullingen bevestigen slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.*" Hieruit blijkt wel degelijk waarom de ambtenaar-geneesheer van mening is dat de door de verzoekende partijen bij de huidige aanvraag ingeroepen gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de gezondheidstoestand die blijkt uit de medische attesten gevoegd bij de aanvraag van 22 oktober 2015.

De verzoekende partijen houden voor dat de motivering van de bestreden beslissing niet te begrijpen is maar ze maken niet aannemelijk dat zij niet een zodanig inzicht in de motieven krijgen dat zij niet in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hen verschaft.

Zij tonen niet aan dat de bestreden beslissing door enkel te motiveren, onder verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot een verblijf in het Rijk – en aldus geen verder onderzoek te voeren naar of te motiveren over de toepassing van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet – de formele motiveringsplicht heeft geschonden.

Gelet op voorgaande vaststellingen maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat, in het licht van het gestelde van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet waarvan *in casu* toepassing wordt gemaakt, de motivering van de bestreden beslissing 'uiterst beperkt' of 'uiterst summier' is, noch dat de motieven in contrast staan met/niet evenredig zijn met het belang van de beslissing, waarin geoordeeld wordt over hun verblijf en aldus verstrekkende gevolgen heeft.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

3.7. Waar de verzoekende partijen voor het overige de motivering van de bestreden beslissing op inhoudelijk vlak bekritisieren bekijkt de Raad het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.8. De verzoekende partijen betogen dat de ziekteaandoening van hun zoon van levenslange aard is en adequaat dient opgevolgd te worden door de behandelende arts en dat hij tevens kinesithérapie moet volgen, dat indien de behandeling wordt stopgezet, hij kan doodgaan, dat hij geboren is met hersenverlamming van quadriparese, psychomotorische achterstand en refractaire epilepsie, dat hij 95% verlies van zijn lichamelijke functies heeft vanwege zijn handicap, dat er mantelzorg vereist is en er geen mogelijkheid is tot reizen, dat de verwerende partij geen onderzoek heeft gedaan naar haar

ziekteaandoening en dat de ambtenaar-geneesheer enkel verwijst naar het gegeven dat uit de thans meegedeelde stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van de zoon ten aanzien van de medische stukken gevoegd bij de aanvraag van 22 oktober 2015 ongewijzigd is. Zij menen dat de verwerende partij zelfs nalaat om de nieuwe medische stukken in overweging te nemen, doch enkel verwijst naar de verslagen die haar reeds bekend waren, dat de verwerende partij nochtans alle stukken dient te onderzoeken. De verzoekende partijen stellen niet akkoord te kunnen gaan met een dergelijke stereotiepe afwijzing van hun verzoek, aangezien de aandoening waaraan hun zoon nog steeds lijdt van die aard is dat een aangepaste behandeling en opvolging noodzakelijk zijn en terwijl duidelijk blijkt dat het toepassingsgebied van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet ruimer is dan enkel de ziektes die onmiddellijk levensbedreigend zijn. De verzoekende partijen stellen dat om een verblijf te bekomen op medische gronden de medische toestand van de vreemdeling een zekere ernst moet vertonen, dat niet vereist is dat de ziekte levensbedreigend is, dat het kan volstaan dat gespecialiseerde zorgverstrekking nodig is, dat de verwerende partij dient na te gaan of de vreemdeling in het herkomstland over de nodige medische zorgverstrekking kan beschikken, dat indien dit niet onderzocht is, er een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan de orde is, dat de verwerende partij het spel niet op eerlijke wijze speelt, dat artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet bestaat uit twee delen en dat zij zich afvragen of de verwerende partij tevens heeft onderzocht of er een adequate behandeling mogelijk is in het herkomstland. Zij betogen dat niet blijkt waarom de ziekte van hun zoon geen aandoening is die een reëel risico inhoudt voor het leven indien deze niet adequaat behandeld wordt, dat in de aanvraag duidelijk de ernst van de aandoening staat vermeld, dat zij medische attesten hebben voorgelegd en de aandoening uitvoerig hebben beschreven. Zij herhalen dat zij menen dat de verwerende partij het spel niet ernstig en eerlijk speelt, dat de verwerende partij de beslissing motiveert door te verwijzen naar artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet door te stellen dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag, dat zelfs indien dit nog zou kunnen gevolgd worden, *quod non*, artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet verder gaat, dat er ook nog dient gekeken te worden of er wel een mogelijkheid is tot behandeling in het land van herkomst, dat de bestreden beslissing met geen woord rept over een mogelijke behandeling, hoewel in de aanvraag uitgebreid gemotiveerd werd dat de behandeling die hun zoon dient te volgen problematisch wordt in Turkije gezien zij niet de financiële middelen hebben, dat er bovendien sprake dient te zijn van continuïteit in de zorgverstrekking en voortdurende aanwezigheid van familie, dat een regelmatige opvolging door een specialist, alsook aanwezigheid en zorg van familie positieve effecten zullen hebben op de gezondheidstoestand van de zoon daar familiale ondersteuning noodzakelijk zijn voor zijn welzijn. Zij vervolgen dat een terugkeer naar het herkomstland en bijgevolg de stopzetting van behandeling zijn leven zou kunnen kosten, dat hij nood heeft aan goede, stipte en accurate medische begeleiding, dat de gezondheidstoestand volledig afhankelijk is van de medische behandelingen en ondersteuning die hij in België verkrijgt alsmede de familiale zorgen die hij hier krijgt. Zij beschikken, volgens hun verklaringen, niet over de financiële middelen voor een behandeling in Turkije en stellen dat niemand hen kan bijstaan voor de behandeling van hun kind, dat zij in België familie en vrienden hebben die hen financieel steunen en dat hun zoon ook een broer heeft in België die de kosten of een deel ervan op zich kan nemen. Zij wijzen erop dat hun zoon thans in het revalidatiecentrum Pulderbos verblijft. Zij menen dat er rekening mee dient te worden gehouden dat de medische behandeling in Turkije niet voldoende is om de gezondheidstoestand van hun zoon te verbeteren, dat het is aangetoond dat de medicijnen en het sociaal systeem in Turkije niet aangepast zijn om te voorzien in de noodzakelijke en adequate behandeling voor de gezondheidszorgen van hun zoon. Zij stellen dat artikel 9ter, §1 *iuncto* §4 van de Vreemdelingenwet ook stelt dat de toegang tot de medicatie dient te worden nagegaan in de ontvankelijkheidsfase, dat indien hun zoon niet aan de nodige medicijnen kan geraken, wat hij duidelijk in de aanvraag heeft opgeworpen, hij uiteraard wel aan een aandoening lijdt die levensbedreigend is, zoals vermeld in artikel 9ter, §1, 1 van de Vreemdelingenwet. Zij wijzen erop dat heden de aandoening hier ten lande niet meer levensbedreigend is gezien hun zoon toegang heeft tot de nodige geneesmiddelen en hier wordt opgevolgd, doch dat de vraag zich stelt of hij deze toegang heeft in zijn thuisland, dat dit niet aan de orde is, dat de beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst niet reëel is en onzeker nu zij immers financieel niet toegankelijk zijn voor hem. Zij menen dat de verwerende partij dient te motiveren, indien zij de aanvraag onontvankelijk verklaart, of hun zoon een levensbedreigende aandoening heeft of niet, en of dit op heden verband houdt met het feit of hij hier ten lande toegang heeft tot de nodige geneesmiddelen, dat de verwerende partij heeft nagelaten om ook maar op enige wijze na te gaan of er toegang bestaat in het herkomstland en indien hij terugkeert, alwaar de continuïteit van de zorgverstrekking in duigen valt, alwaar er geen toegang is tot medicijnen, zijn aandoening niet als levensbedreigend zal worden beschouwd en er bovendien geen familielid is die de zorgen op zich wil nemen.

3.9. De verzoekende partijen betogen dat de ziekteaandoening van hun zoon van levenslange aard is en adequaat dient opgevolgd te worden door de behandelende arts en dat hij tevens kinesitherapie moet volgen, dat indien de behandeling wordt stopgezet, hij kan doodgaan, dat hij geboren is met hersenverlamming van quadriparesis, psychomotorische achterstand en refractaire epilepsie, dat hij 95% verlies van zijn lichamelijke functies heeft vanwege zijn handicap, dat er mantelzorg vereist is en er geen mogelijkheid is tot reizen evenals dat een terugkeer naar het herkomstland en bijgevolg de stopzetting van de behandeling hun zoon het leven zou kunnen kosten, doch stellen niet dat deze elementen nieuwe elementen betreffen ten aanzien van de vorige aanvraag tot medische regularisatie. Daarenboven stelt de Raad vast dat deze elementen reeds naar voren werden gebracht ter gelegenheid van de aanvraag van 22 oktober 2015. Op 16 mei 2017 bracht de ambtenaar-geneesheer een medisch advies uit naar aanleiding van voormelde aanvraag. Uit dit advies blijkt wat volgt: *“Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:*

- 6/8/2015, 3/10/2015, 10/10/2016, Dr. Dielman, dit kind lijdt aan een motorische achterstand sinds de geboorte wegens een aangeboren hersenletsel en deze aandoening gaat gepaard met een spierverlamming en epilepsie. Overwegingen en hypothesen in verband met verdere functionele verbeteringsmogelijkheden.
- 28/1/2013, 1 attest uit Turkije, met aansluitend de medicatie.
- Fotokopieën van bijsluiters van medicatie (rivotril, lamictal, depakine).
- Geplande afspraken: 16/11/2015, 10/10/2016, 22/5/2017.
- documenten uit Turkije: 6/6/2012,
- fotokopieën van medicatie.
- 28/1/2013, 6/6/2012, bericht van ministerie van gezondheid van Turkije (vertaling).
- 16/11/2015, Dr. Moens, attest voor kinebehandelingen.

II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Bij dit 17-jarig kind wordt een motorische achterstand vastgesteld en deze werd behandeld in Turkije.

Dat de behandeling in Turkije bestaat en dat betrokkene daar inderdaad behandeld werd, blijkt eveneens uit de attesten.

Betrokkene lijdt dus aan een aangeboren hersenaantasting met motorische achterstand.

Deze toestand lijkt irreversibel en van een echte behandeling is in feite geen sprake, wel moet de epilepsie verder behandeld worden.

Voor alle nodige behandelingen beschikt Turkije ook over de nodige specialisten (onder meer neurologen), zoals blijkt uit de hieronder vermelde informatie, zodat deze aandoening geen gevaar kan betekenen voor het leven of fysieke integriteit, zodat er bijgevolg geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bestaat.

Wat de behandeling betreft die toegepast wordt in het herkomstland moet opgemerkt worden dat deze onder de verantwoordelijkheid valt van de plaatselijke specialisten die uiteraard de beste middelen uit hun arsenaal waarover zij beschikken zullen inzetten en de mogelijkheden verschillen uiteraard volgens de goedkeuring en terugbetaling in het land van herkomst door het ministerie van volksgezondheid, dat in fine verantwoordelijk is voor de waarde en de kost van gezondheidszorg en een respectvol en zorgvuldig omspringen ermee.

Volgens de jurisprudentie van het Europees hof van de rechten van de mens, die in deze materie doorslaggevend is¹ is het voldoende dat de betrokkene in zijn land van herkomst medische verzorging kan bekomen en wordt er niet vereist dat deze ginds van hetzelfde niveau als in België zou moeten zijn . Dat er wel degelijk behandelingen en opvolgingsmogelijkheden zijn in het land van herkomst wordt aangetoond door onderstaande beschikbaarheidsstudie. Zonder de minste twijfel beschikt het land over de nodige specialisten ter zake,

III. Beschikbaarheid van de behandeling:

Voor de behandeling en opvolging van epilepsie en neurologische verwikkelingen zijn er in het herkomstland Turkije voldoende behandlungs- en opvolgingsmogelijkheden, bijgevoegd in het administratief dossier.

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene).

De informatie is afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

REQUEST FORM Medical Advisors' Office BMA, IMMIGRATION AND NATURALISATION SERVICE, - THE NETHERLANDS – REQUEST NUMBER: BMA 7050

Outpatient & inpatient treatment and follow-up by a neurologist = Available, Hacettepe University Medical School Hospital Neurology department, samapazan Sihhiye, Ankara, (Public Facility).

Alle nodige anti epileptische medicatie zoals:

Lamotrigine, phenobarbital oxcarbazepine, valproic acid OR valproate OR Depakine, carbamazepine, levetiracetam, zijn zeker beschikbaar in Turkije: Parj Pharmacy, Tunali Hilmi 114C, Ankara, (Private Facility)

Neurologische opvolging is dus zeker mogelijk in het thuisland, Turkije.

IV. Mogelijkheid tot reizen, werken en mantelzorg:

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische dossierstukken en ons klinisch onderzoek blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen wel noodzaak tot mantelzorg, natuurlijke begeleid door zijn ouders.” (eigen onderlijnen) Uit de medische attesten voorgelegd naar aanleiding van de aanvraag van 22 oktober 2015 blijkt daarnaast ook dat reeds werd gesteld dat de zoon van de verzoekende partijen het risico loopt te sterven bij het stopzetten van de behandeling. Naar aanleiding van het beroep tegen de ongegrondheidsbeslissing van 22 mei 2017 betreffende de medische regularisatie-aanvraag van 22 oktober 2015, stelde de Raad, betreffende de gevolgen van het stopzetten van de behandeling reeds “(n)u is gebleken dat de behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het herkomstland, diende de ambtenaar-geneesheer niet in te gaan op de gevolgen van het stopzetten van de behandeling.” De verzoekende partijen tonen geenszins aan dat zij in hun aanvraag van 23 februari 2018 nieuwe elementen in de zin van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet hebben aangehaald ten opzichte van hun aanvraag van 22 oktober 2015.

In zoverre dat de verzoekende partijen zouden menen dat ambtenaar-geneesheer enkel verwijst naar het gegeven dat uit de thans meegedeelde stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van de zoon ten aanzien van de medische stukken gevoegd bij de aanvraag van 22 oktober 2015 ongewijzigd is, doch geen onderzoek heeft gedaan naar de ziekteaandoening, kunnen zij niet worden gevolgd. Immers blijkt dat uitdrukkelijk wordt gemotiveerd in het medisch advies “Op het SMG d.d. 23/01/2018 en bijlagen/aanvullingen wordt namelijk vermeld dat B. (...) geboren is met hersenverlamming (Cerebral Palsy = CP) met quadriparese, psychomotorische achterstand en refractaire epilepsie. Het voorgelegde SMG en bijlagen/aanvullingen bevestigen slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.” Hieruit blijkt wel dat de ambtenaar-geneesheer de gezondheidstoestand van de zoon van de verzoekende partijen, zoals die beschreven werd in de door de verzoekende partijen bij de huidige aanvraag voorgelegde stukken, heeft onderzocht en heeft vergeleken met de gezondheidstoestand die blijkt uit de medische attesten gevoegd bij de aanvraag van 22 oktober 2015.

Waar de verzoekende partijen betogen dat de afwijzing van hun verzoek tot regularisatie met de enkele verwijzing naar het gegeven dat uit de thans meegedeelde stukken blijkt dat de gezondheidstoestand van hun zoon ten aanzien van de medische stukken gevoegd bij de aanvraag van 22 oktober 2015 ongewijzigd is, stereotiep is aangezien de aandoening waaraan de zoon nog steeds lijdt van die aard is dat een aangepaste behandeling en opvolging noodzakelijk is, wijst de Raad erop dat de verzoekende partijen zelf lijken aan te geven dat de gezondheidstoestand van hun zoon ongewijzigd is. Het feit dat de verzoekende partijen door het voorleggen van recente medische getuigschriften de toestand van hun zoon actualiseerden, betekent niet *an sich* dat er bewijs voorligt van nieuwe, andere medische gegevens.

Voorts wijzen de verzoekende partijen erop dat in hun aanvraag uitgebreid gemotiveerd werd dat de behandeling die hun zoon dient te volgen problematisch wordt in Turkije gezien zij niet de financiële middelen hebben, dat er bovendien sprake dient te zijn van continuïteit in de zorgverstrekking en voortdurende aanwezigheid van familie en dat een regelmatige opvolging door een specialist, alsook aanwezigheid en zorg van familie positieve effecten zullen hebben op de gezondheidstoestand van de zoon daar familiale ondersteuning noodzakelijk is voor zijn welzijn. Daarnaast stellen zij ook dat hun zoon nood heeft aan goede, stipte en accurate medische begeleiding, dat de gezondheidstoestand volledig afhankelijk is van de medische behandelingen en ondersteuning die hij in België verkrijgt alsmede de familiale zorgen die hij hier krijgt. Ook betogen zij dat niemand hen kan bijstaan voor de behandeling van hun kind, dat zij in België familie en vrienden hebben die hen financieel steunen en dat hun zoon ook een broer heeft in België die de kosten of een deel ervan op zich kan nemen. De verzoekende partijen wijzen op al deze elementen doch stellen niet, nog minder tonen zij aan, dat dit nieuwe elementen betreffen die nog niet eerder werden aangehaald ter ondersteuning van de aanvraag van 22 oktober 2015. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de elementen betreffende de financiële beschikbaarheid, de beschikbaarheid van de medische begeleiding, behandeling, zorgverstrekking en ondersteuning, de aanwezigheid van familie en opvolging door een specialist werden onderzocht in het medisch advies van 16 mei 2017.

Waar de verzoekende partijen betogen dat er rekening mee dient te worden gehouden dat de medische behandeling in Turkije niet voldoende is om de gezondheidstoestand van hun zoon te verbeteren, dat het is aangetoond dat de medicijnen en het sociaal systeem in Turkije niet aangepast zijn om te voorzien in de noodzakelijke en adequate behandeling voor de gezondheidszorgen van hun zoon, gaan

zij er aan voorbij dat reeds in het medisch advies van 16 mei 2017, waarnaar wordt verwezen in de beslissing van 22 mei 2017, een onderzoek werd verricht naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid in Turkije van de noodzakelijke medicatie, behandelingen en zorgen. Zij lijken dan ook kritiek uit te oefenen op de beslissing waarbij hun aanvraag van 22 oktober 2015 ongegrond werd verklaard. Dergelijke kritiek is niet gericht tegen de *in casu* bestreden beslissing en is bijgevolg niet dienstig. De verzoekende partijen verduidelijken niet welke nieuwe elementen zij hadden aangebracht die – hoewel de ambtenaar-geneesheer op 16 mei 2017 na onderzoek reeds vaststelde dat de nodige medicatie, behandeling en zorgen voor de zoon van de verzoekende partijen beschikbaar en toegankelijk is in Turkije – heden wijzen op een ontoereikende behandeling en toegankelijkheid in Turkije.

3.10. Voor het overige gaan de verzoekende partijen er met hun betoog aan voorbij dat aangezien wordt vastgesteld dat de medische toestand van de zoon van de verzoekende partijen ongewijzigd is gebleven ten opzichte van de aanvraag van 22 oktober 2015 – vaststelling die de verzoekende partijen niet betwisten, minstens niet weerleggen –, de verwerende partij geen verder onderzoek meer behoeft te doen.

Aldus het feit dat de zoon van de verzoekende partijen nog steeds aan de aandoening lijdt betekent op zich niet dat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet opnieuw ten gronde dient te worden onderzocht. De verwerende partij kan volstaan met de vaststelling dat dezelfde medische elementen worden voorgelegd en de aanvraag op grond van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaren. Een onderzoek van de behandelmogelijkheden, inbegrepen de beschikbaarheid en toegankelijkheid, in het land van herkomst dringt zich geenszins op, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen wensen. De Raad wijst erop dat de aanvraag van 22 oktober 2015 werd ongegrond verklaard op 22 mei 2017 omdat de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk bleken in het land van herkomst, reden waarom de verzoekende partijen niet werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk. Er werd reeds over de gegrondheid van de aanvraag en het voorhanden zijn van de noodzakelijke behandeling in het land van herkomst geoordeeld. De Raad verwierp overigens het beroep tegen deze beslissing op 27 december 2017 bij arrest nr. 197 360 en er kan worden gewezen op de kracht van gewijsde ervan. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk waarom de verwerende partij een onderzoek zou moeten voeren naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in het land van herkomst, nu op gemotiveerde wijze werd geoordeeld dat de aanvraag onontvankelijk is, hetgeen noodzakelijkerwijs met zich meebrengt dat de verwerende partij de gegrondheid ervan niet dient te beoordelen. Immers, nu zij de aanvraag onontvankelijk verklaart omdat de ingeroepen elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen steun vindt in het administratief dossier en door de verzoekende partijen niet wordt weerlegd, dringt een onderzoek naar de gegrondheid, meer bepaald naar de toestand in het land van herkomst, zich niet meer op. De verzoekende partijen kunnen dan ook niet gevolgd worden in hun betoog dat zelfs indien zou kunnen gevolgd worden dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag, onder verwijzing naar artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet verder gaat, dat er ook nog dient gekeken te worden of er wel een mogelijkheid is tot behandeling in het land van herkomst.

De Raad wijst er aldus op dat in de thans voorliggende beslissing geen uitspraak wordt gedaan of de zoon van de verzoekende partijen al dan niet lijdt aan een ernstige aandoening of over het feit of de aandoening waaraan hij lijdt valt onder het toepassingsgebied van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet, maar dat *in casu* vastgesteld wordt dat de elementen in de medische regularisatieaanvraag van 23 februari 2018 reeds in het kader van een eerdere aanvraag werden aangehaald, zodat in toepassing van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Het betoog van verzoekende partijen dat *in casu* de medische aandoening ernstig is en ten gronde had moeten onderzocht worden, druist in tegen de bepaling van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet en kan niet aangenomen worden. Het gehele betoog van de verzoekende partijen over het feit dat de aandoening een zekere ernst moet vertonen, dat het toepassingsgebied van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet ruimer is dan enkel de ziektes die onmiddellijk levensbedreigend zijn, dat het kan volstaan dat gespecialiseerde zorgverstrekking nodig is en over het onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de nodige medische zorgen in het land van herkomst, is bijgevolg niet dienstig. Immers, nu de verzoekende partijen niet aantonen dat er in hun aanvraag van 23 februari 2018 sprake was van nieuwe elementen ten opzichte van de aanvraag van 22 oktober 2015 en niet aantonen dat de verwerende partij onterecht toepassing heeft gemaakt van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, tonen zij niet aan dat de verwerende partij

gehouden was verder onderzoek te verrichten naar de behandelingsmogelijkheden en de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de nodige zorgen in het land van herkomst.

Ten overvloede wijst de Raad er op dat uit de beslissing van 22 mei 2017 genomen naar aanleiding van de aanvraag van 22 oktober 2015 waarnaar de bestreden beslissing verwijst, duidelijk blijkt dat ten aanzien van de zoon van de verzoekende partijen onderzocht werd of hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst, doch werd geoordeeld dat dit niet het geval is, zodat de aanvraag ongegrond diende te worden verklaard op grond van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kunnen de verzoekende partijen dan ook niet dienstig voorhouden dat er geen onderzoek werd gedaan naar de ziekteaandoening van hun zoon en naar de toegankelijkheid en beschikbaarheid van medische zorgen in het land van herkomst, noch dat niet blijkt waarom de ziekte van hun zoon geen aandoening is die een reëel risico inhoudt voor het leven indien deze niet adequaat behandeld wordt.

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

3.11. Waar de verzoekende partijen nog opwerpen *“Niettemin stelt artikel 9 §1 1 juncto §4 van de Vreemdelingenwet dat ook de toegang tot de medicatie dient te worden nagegaan eveneens in de ontvankelijkheidsfase”*, dient de Raad op te merken dat dit betoog feitelijke grondslag mist aangezien voor zover de verzoekende partijen bedoelen te verwijzen naar artikel 9ter, §1/1 en 9ter, §4 van de Vreemdelingenwet hierin niet kan worden gelezen wat de verzoekende partijen erin lezen.

3.12. Waar de verzoekende partijen betogen dat de verwerende partij zelfs nalaat om de nieuwe medische stukken in overweging te nemen, doch enkel verwijst naar de verslagen die haar reeds bekend waren, dat de verwerende partij nochtans alle stukken dient te onderzoeken, stelt de Raad vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat bij de nieuwe aanvraag van 23 februari 2018 een standaard medisch getuigschrift van 23 januari 2018 werd voorgelegd alsook medische stukken van 12 september 2017, 8 mei 2017, 3 oktober 2016, 10 oktober 2016, 28 januari 2013 en 6 juni 2012 alsook een niet medisch stuk van 24 mei 2017. Uit het medisch advies van 6 maart 2018 blijkt dat de ambtenaar-geneesheer alle voornoemde stukken heeft meegenomen in haar beoordeling, minstens tonen de verzoekende partijen niet aan welk nieuw medisch stuk de verwerende partij nagelaten heeft in overweging te nemen of te onderzoeken.

Waar de verzoekende partijen nog betogen dat hun zoon thans in het revalidatiecentrum Pulderbos verblijft, wijst de Raad er op dat de verzoekende partijen niet verduidelijken op welke wijze het huidige verblijf van hun zoon in het revalidatiecentrum Pulderbos een nieuw element zou uitmaken in de zin van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet. Immers werd in de stukken voorgelegd bij de aanvraag van 22 oktober 2015 reeds gewezen op een noodzaak aan intensieve opvolging en therapie naast aangepast onderwijs omwille van de zware psychomotorische handicap en op intensieve opvolging en behandeling met medicatie wegens epilepsie. Uit het medisch advies van 16 mei 2017, dat opgesteld werd naar aanleiding van de aanvraag van 22 oktober 2015 en waarnaar wordt verwezen in de beslissing van 22 mei 2017, blijkt dat de ambtenaar-geneesheer oog heeft gehad voor dit element en desbetreffend van oordeel was *“(w)at de behandeling betreft die toegepast wordt in het herkomstland moet opgemerkt worden dat deze onder de verantwoordelijkheid valt van de plaatselijke specialisten die uiteraard de beste middelen uit hun arsenaal waarover zij beschikken zullen inzetten en de mogelijkheden verschillen uiteraard volgens de goedkeuring en terugbetaling in het land van herkomst door het ministerie van volksgezondheid, dat in fine verantwoordelijk is voor de waarde en de kost van gezondheidszorg en een respectvol en zorgvuldig omspringen ermee.”* De verzoekende partijen tonen geenszins aan dat zij in hun aanvraag van 23 februari 2018 nieuwe elementen in de zin van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet hebben aangehaald ten opzichte van hun aanvraag van 22 oktober 2015.

3.13. Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid, haar toegekend in het licht van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet, niet te buiten is gegaan. De verzoekende partijen tonen met hun betoog niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het treffen van de bestreden beslissing niet is uitgegaan van de juiste

feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld of op grond daarvan kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen. Zij tonen evenmin aan dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing onzorgvuldig te werk is gegaan.

3.14. Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER